

Önképzőköri foglalkozás

2015. május 22. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Rókalányok; psycho-thriller; kegyetlen; bizarr, groteszk; diszharmonikus... Manierista, és nagyon érdekes, példátlan, különös, félelmetes -- ezek a kifejezések, jelzők és jellemzések jutottak ma eszünkbe, amikor a foglalkozáson Németh Katink ismételten, de másként bemutatta nekünk Lucas Cranach munkásságát, hatalmassá gazdagított prezentációval. Mintegy előkészítés és bevezetés volt ez a német reneszánsz megkezdéséhez, mely, már látjuk, minden bizonnyal egészen más lesz, mint volt a Németalföld bármely területe. Cranach hosszú életet élt meg, vagyonra, elismertségre tett szert, uralkodó lett a festők között, akár Tiziano, akár Rubens. Mégis: képei megosztják a néző véleményét, s miközben nagy hatást gyakorolnak rá, el is riasztják, értetlenséggel, kétségekkel töltik el. Minden bizonnyal egy eligazító erejű nagy tanulmányra lesz szükség, hogy elhelyezzük, értelmezni tudjuk Cranach képeit, melyek bizonyos témák (Judith és Holofernes; Salome; Lucretia) monomániás ismétlésével, rideg, kemény, korántsem szép arcokkal, halotthalvány, csont nélküli testekkel, riasztó, felemás tekintetekkel, folyamatos ördögi kísértéssel és szépséges ruhákkal, kosztümökkel vésődnek emlékezetünkbe. És megfestette a mi Szent István királyunkat! És megfestette a halott Luthert! A méhecskék mardosta, panaszkodó Cupidót, a lába-felhúzott Gráciát, egyiket a három közül. Szeretnénk rájönni Cranach titkára, de Jörg Breu is érdekelt bennünket, akit Magyarné Anna mutatott be, folyamatos visszautalásokkal melki utunkra, az ott látott Breu-oltárral.

Várjuk Kláránk történelmi-földrajzi áttekintését, mert nehéz ezt a német világot fantáziánkból kibontakoztatni, s meglátni benne is a Szép-et, mert egyelőre a borzongató és meghökkentő az, ami megragadott: vonzott és taszított egyszerre.